

C280 – SLAN20

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

10 juni 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

SUBCOMMISSIE VOOR LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

INHOUD

Interpellatie van mevrouw Vera Dua tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de nood aan maatregelen om de biologische landbouw in Vlaanderen beter te ondersteunen

Vraag om uitleg van de heer Patrick De Klerck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over biologische melkkoeien

1

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het recente overleg met vertegenwoordigers uit de visserijsector

7

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de voorwaarden verbonden aan het verkrijgen van een renteloze lening voor schade opgelopen door de blauwtongziekte

9

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

Interpellatie van mevrouw Vera Dua tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de nood aan maatregelen om de biologische landbouw in Vlaanderen beter te ondersteunen

Vraag om uitleg van de heer Patrick De Klerck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over biologische melkkoeien

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, volgens verschillende bronnen is de populatie van de biologische melkkoeien in België de voorbije jaren gedaald, waardoor de vraag nu veel groter wordt dan het aanbod. Omdat er onvoldoende nieuwe bedrijven de overschakeling op bio-koeien willen maken, is er sprake van stagnatie in de groei van de productie van biologische melk. Door de groeiende vraag en het krimpende aanbod is de invoer van melk uit onder meer Duitsland en Nederland gestegen.

De lage bereidheid van de boeren om over te schakelen op biologische koeien is deels te wijten aan hun vrees dat de melkproductie lager zal liggen. Nochtans was er op Europees vlak nog een melkoverschot. Het aantal productieve dagen van biologische melkkoeien bedraagt 317, terwijl dat bij de andere koeien 342 is. Ook de tussenkalf-tijd ligt lager, op respectievelijk 393 en 401 dagen.

Een tweede factor die de daling verklaart, is dat de Vlaamse Regering minder subsidies uitdeelt aan biolandbouw. Er werd vooral gesnoeid in de subsidies voor promotie, onderzoek en voorlichting.

Een derde probleem is dat de producten minder vlot verkopen door de veel hogere kostprijs in vergelijking met die van gewone melk. Het afgelopen jaar is de kostprijs door de stijgende voederprijzen en hogere rentekosten verder opgelopen. Het verschil in kostprijs tussen biologische en gangbare melk neemt de laatste jaren dus toe. Hoewel de vraag groter is dan het aanbod, is het aannemelijk dat vele boeren de overgang niet wagen en kiezen voor zekerheid en dus niet voor de risicovolle biosector.

Mijnheer de minister-president, kunt u me een overzicht geven van de evolutie van de populatie biologische melkkoeien en van de productiecijfers van biologische

melk in Vlaanderen sinds 2000? Waarom geeft de Vlaamse Regering minder subsidies uit aan biolandbouw terwijl vele boeren financiële twijfels hebben bij de overschakeling op biologische productie en terwijl de vraag groter is dan het aanbod?

Welke maatregelen zal de Vlaamse Regering nemen om de biologische melkproductie te stimuleren in Vlaanderen, opdat we dan minder melk moeten importeren uit het buitenland?

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister-president, afgelopen vrijdag is de aftrap gegeven van de bioweek. Het is goed dat de biosector elk jaar extra in de kijker wordt gezet.

Biologische landbouw heeft een aantal belangrijke voordelen. Er is al veel onderzoek gebeurd naar biolandbouw, waaronder ook betwist onderzoek maar een aantal zaken komt steeds terug. Biolandbouw draagt bij tot het afremmen van de opwarming van de aarde. Er worden minder broeikasgassen uitgestoten. Ook op het vlak van milieueffecten scoort de sector uitermate goed. Op het vlak van dierenwelzijn worden andere en betere normen gehanteerd dan in de gangbare landbouw. Minder pesticiden, minder kunstmeststoffen, minder intensieve bedrijfstvormen, het zijn allemaal enorme voordelen voor het milieu, voor de bodem en voor de biodiversiteit.

De biolandbouw speelt een belangrijke rol als koploper op het vlak van duurzame landbouw en is daarom ook inspirerend voor de gangbare landbouw. Zo wordt de mechanische onkruidbestrijding, die afkomstig is uit de biolandbouw, nu ook goed toegepast in de gangbare landbouw. De biologische bestrijding wordt nu ook in de gangbare landbouw toegepast. De biolandbouw duwt de gangbare landbouw dus in een meer duurzame richting.

De biologische consumptie zit duidelijk in de lift. De Vlaming consumeert steeds meer biologische voeding. Hij doet dat om allerlei redenen. Het is gezonder en bovendien wordt rekening gehouden met het milieu. We stellen wel vast dat 40 percent van onze bioproducten ingevoerd wordt uit het buitenland omdat het aanbod van eigen bodem ontoereikend is. Dat betekent dat die inkomsten niet naar onze landbouwers maar wel naar buitenlandse landbouwers gaan. Dat is spijtig, ook vanuit ecologisch oogpunt.

Het biologische landbouwareaal is licht gestegen, maar het totale aantal gecertificeerde en omschakelende

bedrijven is gedaald met twee eenheden. De bestaande biobedrijven zijn dus lichtjes uitgebreid, maar er komen er geen nieuwe bij. Momenteel bewerken de biologische telers 0,6 procent van het landbouwareaal. Daarmee zitten we ver onder het Europese gemiddelde van 4,3 procent. Sommige landen als Oostenrijk, Duitsland, Nederland en Italië presteren heel goed. Er zijn allerlei redenen waardoor het bij ons minder goed gaat, maar toch zou het beter moeten.

De grootste uitdaging waar u en de landbouwsector voor staan, is om landbouwers te motiveren voor de omschakeling van gangbaar op bio. Het is niet de bedoeling dat iedereen vandaag of morgen overschakelt, maar het zou aan meer mensen een aantrekkelijk alternatief moeten bieden.

De omschakelingsperiode is dikwijls een hinderpaal. Een landbouwer die bioboer wil worden, moet twee jaar wachten voor hij zijn producten kan verkopen als bioproducten en dus een betere prijs kan krijgen. Intussen liggen zijn kosten wel hoog en moet hij zijn teelttechniek en materiaal omschakelen. Die overbruggingsperiode is cruciaal en is vaak een rem voor de omschakeling.

Er is nu al een afzonderlijke financiële ondersteuning voor landbouwers in omschakeling. Een verhoging van die financiële ondersteuning kan een stimulans zijn om de stap te zetten. In Nederland bijvoorbeeld betaalt Campina gedurende twee jaar een extra toeslag aan haar melkveehouders die willen omschakelen. Als coöperatieve zorgt Campina ervoor dat die omschakelingsperiode wordt overbrugd. Het resultaat is dat van de 600 leden er ondertussen 100 zijn overgeschakeld. Misschien kan de Vlaamse overheid een analoog initiatief nemen.

Ook het onderzoek naar de economische, ecologische en sociale aspecten van de biologische landbouw moet zeker versterkt worden. Ik las onlangs dat u twee miljoen euro extra wilt investeren in strategische investeringen in de Vlaamse praktijk- en proefcentra. Uw doelstelling was de economische en concurrentiële positie van de Vlaamse land- en tuinbouw te versterken. Ik denk dat er zeker voor de biologische sector een afzonderlijk investeringskrediet moet komen. De biologische sector moet de kans krijgen zijn achterstand in te halen.

Er zijn natuurlijk nog andere aspecten, zoals een goede begeleiding bij omschakeling, een betere organisatie van de afzet en het stimuleren van de korte keten. Deze aspecten bieden alternatieven op financieel vlak.

Ik heb ondertussen het Strategisch Plan Biologische landbouw 2008-2012 gelezen. Ik vind het een goede zaak dat op de vroegere actieplannen wordt voortgebouwd en dat de vroegere actieplannen niet zomaar worden losgelaten. Ik vind de tekst interessant, maar ook zeer vaag en weinig ambitieus.

Mijnheer de minister-president, welke concrete maatregelen wilt u nemen om de biologische productie te verhogen en het aantal biologische bedrijven in Vlaanderen te doen stijgen? Ik heb het hier niet over mooie intenties. Lijkt het u niet interessant om de landbouwers tijdens de omschakelingsperiode beter te ondersteunen? Bent u bereid in bijkomende financiële middelen te voorzien om het onderzoek naar biologische landbouw te stimuleren?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Ik voel me nauw betrokken. Ik ben zelf een verbruiker van bioproducten. *(Opmerkingen)*

Bovendien loopt de inhoud van deze vragen gelijk met de inhoud van de vraag om uitleg die ik op 27 maart 2007 aan de toenmalige minister van Landbouw Yves Leterme heb gesteld. Bij die gelegenheid is dezelfde analyse gemaakt en is met betrekking tot de inzet van middelen naar het strategisch actieplan verwezen. Ondertussen hebben mevrouw Dua en ikzelf actuele vragen over dit onderwerp gesteld.

Ik zou de heer Callens namens mijn fractie willen mededelen dat we wel degelijk de meerwaarde van biolandbouw erkennen. We zien de biolandbouw niet, zoals hij tijdens mijn actuele vraag durfde te stellen, als tegenstanders van de traditionele landbouw. In een persbericht van Belga van vorige vrijdag wordt trouwens terecht voor meer overleg tussen biologische en traditionele landbouw gepleit. Het is een en-enverhaal en geen of-ofverhaal.

Ik merk dat het verbruik van de biologische landbouw in de lift zit. Ik stel me de vraag of dit met een verhoging van het aantal verbruikers of met een uitbreiding van het aanbod aan bioproducten te maken heeft. Als ervaringsdeskundige stel ik vast dat bepaalde winkelketens over winkels met bioproducten beschikken. Ik denk hierbij onder meer aan Bio-Planet. Dit was tien jaar geleden niet het geval. Ik denk dan ook dat de verhoging van de consumptie meer met de uitbreiding van het aanbod dan met het aantal verbruikers te maken heeft.

Studies zoals die van de Universiteit Gent hebben het imago van de biolandbouw niet geholpen en hebben er zeker niet voor gezorgd dat mensen de stap naar de consumptie van biogroenten hebben gezet.

De kostprijs blijft een probleem. Ik weet dat de minister-president hier rechtstreeks weinig aan kan verhelpen. Vorige vrijdag heeft Het Nieuwsblad hier twee pagina's aan besteed. Er stond onder meer te lezen wat het kost om gedurende een dag enkel biovoeding te eten. Uit de kasticketjes blijkt hoeveel dit meer kost. Ik

kan me voorstellen dat de kostprijs ertoe leidt dat de omschakeling op bioproducten voor veel mensen een stap te ver gaat.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik sluit me graag aan bij de vragen van de vorige sprekers. Naast de biolandbouw en de gangbare landbouw is er ook nog de geïntegreerde landbouw. Dit is een tussenstap tussen de twee andere landbouwvormen. Hierbij worden chemische meststoffen en pesticiden minder en gericht gebruikt. Dit brengt voor de landbouwers uiteraard veel minder omschakelingskosten met zich mee. Het verschil tussen kosten en baten is kleiner dan bij de omschakeling van gangbare landbouw op echte biolandbouw. In Nederland wordt dit onderscheid veel duidelijker gemaakt. Heeft de minister-president er ooit aan gedacht om gericht aan een veralgemening van de geïntegreerde landbouw te werken?

Volgens BioForum kan het opnemen van biovoeding in de overheids catering een stimulerende factor zijn. In het buitenland, bijvoorbeeld in Nederland, blijkt dit trouwens het geval te zijn. Op de zesde verdieping van het Huis van Volksvertegenwoordigers worden biogroenten aangeboden. Ik vraag me af in welke mate dit veralgemeend is. Moeten we hier niet meer werk van maken? Kunnen we privébedrijven niet meer stimuleren om biologische producten in hun catering te gebruiken?

Wat de biologische melk betreft, wil ik erop wijzen dat de oprichting van een afzetplatform voor de Vlaamse biologische zuivel een van de vijf projecten is die in de loop van de periode 2004-2006 in het kader van het actieprogramma voor de biologische landbouw zijn geselecteerd. Belbior, dat het project uitvoert, tracht de vraag naar en het aanbod aan Vlaamse biologische zuivel beter op elkaar af te stemmen. Hiertoe worden afspraken over het assortiment gemaakt, wordt de samenwerking met betrekking tot de commercialisering verbeterd en wordt gemeenschappelijk promotie gevoerd. Dit moet tot een grotere en efficiëntere afzet leiden. Wat heeft dit project voortgebracht? Zijn de landbouwers gestimuleerd om over te schakelen of heeft het project niet het gewenste resultaat opgeleverd?

Wat de biologische melkproductie betreft, mogen we trouwens niet vergeten dat de marktomgeving na 2015 een stuk vijandiger zal worden. Dan verdwijnen immers de Europese melkquota en de marktbescherming.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Ik wil even reageren op wat de heer Sintobin en mevrouw Dua hebben verklaard. Ik beweer niet dat biolandbouw en bioproducten oninteressant zijn, dat we die sector moeten afremmen of dat we centen beter in de klassieke landbouw investeren. Ik

beweer enkel dat ik een beetje schrik heb als ik hoor verkondigen dat enkel de biologische landbouw de opwarming van de aarde helpt afremmen en minder pesticiden en kunstmeststoffen gebruikt.

Ik wil hier benadrukken dat onze landbouwers, het Vlaamse Gewest, de bevoegde ministers en wijzelf zware inspanningen leveren om het gebruik van meststoffen en pesticiden te doen dalen. Op sommige vlakken zijn we zelfs voorlopers. Wat de gezondheid betreft, worden onze producten harder dan in de rest van Europa gecontroleerd. Ik neem de erosiebestrijding, het plattelandontwikkelingsbeleid en het aanplanten van bossen als voorbeelden. De landbouw heeft de voorbije jaren heel wat inspanningen geleverd.

Mevrouw Dua heeft vorige week ernstige uitspraken gedaan over het mogelijk planten van genetisch gemodificeerde maïs of bomen. U zei dat dit niet kan. Andere bomen zouden wel mogen. Wie a zegt, moet ook b zeggen. De minister-president had het over het onderzoek inzake genetisch gemodificeerde organismen. Ik was erg verwonderd dat u durfde te stellen dat geen bomen aangeplant mogen worden op landbouwgronden die eventueel gebruikt kunnen worden voor de teelt van gewassen ten behoeve van biobrandstoffen.

Uw uitspraken laten uitschijnen dat de landbouwers de boosdoeners zijn die de milieuproblemen veroorzaken, en dat de biolandbouwers de enigen zijn die het milieu respecteren. Dat is een zwart-wittegenstelling die niet aan de realiteit beantwoordt. Ik zet me daartegen af.

De heer Jos De Meyer: Ik sluit me aan bij de bekommernissen van de vraagstellers, maar denk ook dat we de minister-president mogen feliciteren met zijn nieuw Strategisch Plan Biologische landbouw 2008-2012. Ik heb het met aandacht gelezen en denk dat hij erin is geslaagd om daarover een vrij grote consensus te realiseren. Zowel de klassieke landbouwersorganisaties als de organisaties die zich voor de biolandbouw inzetten, kunnen zich daarin terugvinden. Dat is belangrijk.

De extra stimulans van 500.000 euro voor onderzoek is zeker niet niks. Mevrouw Dua legt terecht de nadruk op de moeilijke overgangperiode voor mensen die overschakelen van de klassieke landbouw op de biolandbouw. Deze periode overbruggen is voor velen niet eenvoudig. De heer Demesmaeker pleit voor geïntegreerde landbouw. Ik denk dat alles wat op het vlak van vorming gebeurt, een sterke stimulans is om duurzame productiewijzen te promoten. Of ziet de minister-president het anders?

Aansluitend bij wat de heer De Klerck zei, zou ik graag weten wat de gevolgen van de omschakeling op biolandbouw zijn voor het grondgebruik. Welke extra oppervlakte moet men in gebruik nemen om dezelfde output te

halen? Die informatie zou nuttig zijn, want dat heeft financiële gevolgen en gevolgen voor de ruimtelijke ordening. De commissie moet daarover geïnformeerd zijn.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik dank iedereen voor de tussenkomsten, voor de suggesties en de felicitaties. Vanzelfsprekend bouwen we voort op wat onze voorgangers hebben gerealiseerd. Hier ligt nu echter een strategisch plan op tafel dat is goedgekeurd door de klassieke landbouworganisaties en door BioForum. Dat is nieuw. Spijtig genoeg stond men in het verleden nog te dikwijls met getrokken messen tegenover elkaar. De enen waren de goeden, de anderen de slechten. De enen waren erg rendabel; de anderen modderden maar wat aan. Er leefden veel vooroordelen over elkaar. Die brede kloof is nu overbrugd. Ik maak me geen illusies: er moet nog veel gebeuren. Het Strategisch Plan Biologische landbouw 2008-2012 krijgt nu wel de steun van de organisaties, en dat is een mijlpaal die er op termijn voor zal zorgen dat veel hindernissen worden geruimd.

Ik heb twee documenten bij me: het Strategisch Plan Biologische landbouw 2008-2012, met de titel "De biologische landbouw; partner voor een duurzame toekomst", en het document "De biologische landbouw in 2007" van het departement Landbouw en Visserij, afdeling Monitoring en Studie. Men kan u dat bezorgen, dan hoeft u dat niet uit de krant te vernemen. Later kunnen we daar misschien nog op terugkomen. Ik beantwoord nu de vragen, en ik begin met die van de heer De Klerck.

In het jaarlijkse rapport vindt u de evolutie van de cijfers. Ik zal ze dus niet voorlezen. Die cijfers komen van de controlerende organisaties Integra en Certisys en worden aan de administratie bezorgd. De administratie beschikt spijtig genoeg niet over gegevens over de productie van biologische melk. BioForum, de koepelorganisatie van de biologische landbouw, raamt in een rapport uit 2006 de productie als volgt: "In Vlaanderen bedraagt het productiequotum voor biomelk ongeveer 5,5 miljoen liter. Dit quotum wordt gerealiseerd door 23 melkveehouders met 989 melkkoeien. Sommige melkveehouders hebben slechts een beperkt aantal melkkoeien. Van het totale quotum wordt ongeveer 700.000 liter biomelk verwerkt op de boerderij tot hoevezuivel. Dat is goed voor 12,72 procent. Ruim 33 procent van alle biologische kaas – dat is 107.450 kilo – in Vlaanderen wordt geproduceerd door de melkveehouders zelf."

Het is belangrijk te vermelden dat in de hele discussie over het melkquotum de biolandbouwers vragende partij zijn om dat quotum gaandeweg af te bouwen, zodat ze meer biomelk op de markt kunnen brengen. In die discussie moet met dat element rekening worden gehouden.

Het debat over het afbouwen van de quota moet worden genuanceerd.

Wat de subsidies aan de biolandbouw betreft, vindt u de cijfers in het rapport terug. Uit de grafiek blijkt dat er een knik kan worden waargenomen voor de periode 2006-2007. Ik zou daar niet veel uit afleiden. Het cijfer voor 2007 ligt lager dan dat voor 2006, maar dat is niet het gevolg van een beleidsbeslissing. Dat cijfer geeft een beeld van de uitbetalingen, en niet van besliste uitgaven, want wat dat laatste betreft, zet de stijgende trend zich door. De uitgaven voor promotie, onderzoek en voorlichting zijn veelal bestemd voor projectdossiers, en worden beïnvloed door het tijdstip en de kwaliteit van de afrekening die de uitvoerders bij de administratie indienen. Een afrekening die net voor of na nieuwjaar wordt ingediend, kan het verschil maken. Men moet die cijfers dus erg voorzichtig interpreteren. In het rapport vindt u trouwens de uitleg terug die ik nu geef.

In 2007 heeft het beleidsdomein Wetenschapsbeleid, het Instituut voor de Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT), de betaling van enkele onderzoeksprojecten uitgesteld, waardoor het uitgavencijfer is gedaald. De overheidsuitgaven voor de producent vertegenwoordigen 30 procent van de totale uitgaven. Deze uitgaven stijgen met 24 procent. Dat is het gevolg van de invoering van een nieuwe maatregel van het beleidsdomein Landbouw, waardoor sinds vorig jaar de controlekosten van biologische bedrijven gesubsidieerd worden. Dat is niet onbelangrijk. De tegemoetkoming dekt ongeveer 20 procent van de totale controlekost die de marktdeelnemer moet dragen.

De voorzitter zei het al: boven op de 2 miljoen die ik heb uitgetrokken voor de ondersteuning van de investeringen van de praktijkcentra heb ik 500.000 euro extra vrijgemaakt voor het Interprovinciaal Proefcentrum voor de Biologische Teelt in Beitem.

Een aantal aspecten uit het strategisch plan is al aan bod gekomen. Een: zoals de heer Sintobin het al zei, de consument vraagt meer en meer naar biologische producten. De studies zijn niet zo nauwkeurig dat men kan zeggen dat het gamma uitbreidt dan wel dat de vraag naar bestaande producten groeit. Wellicht gaat het om een combinatie van beide. Twee: mevrouw Dua heeft gelijk als ze stelt dat de eigen productie niet volstaat om aan de vraag te voldoen. Ik denk dat het cijfer van een invoer die aan 40 procent van de vraag beantwoordt, juist is. Het is natuurlijk wel zo dat we ook uitvoeren. Het zou echter spijtig zijn als onze landbouwers niet van die groeiende markt zouden kunnen profiteren. De kansen zijn er. Men moet daarop kunnen inspelen. De sector groeit en vindt aansluiting bij de Europese dynamiek. De mogelijkheden die de markt biedt aan de sector, worden volwaardig ingevuld, zo luidt een uitgangspunt van het strategisch plan.

Het plan bevat zes hefboomen. Hefboom 1 is de keten en de marktontwikkeling. Een betere afzet van de Vlaamse biologische producten wordt gerealiseerd door samenwerking, integratie en afspraken over de keten- en marktwerking. Hefboom 2 is de biologische productie. De biologische productie moet stijgen in functie van de vraag, en de begeleiding en omschakeling naar duurzame of biologische productie moet verbeteren. Dat gebeurt best door de organisaties die zich achter het plan hebben geschaard: ABS en de Boerenbond enerzijds en BioForum anderzijds.

Hefboom 3 is de verhoging van de rendabiliteit. Op dat vlak worden maatregelen voorgesteld. Hefboom 4 is onderzoek en kennisuitwisseling: daarvoor is 500.000 euro extra uitgetrokken. Hefboom 5 is communicatie en draagvlakverbreding. Naar aanleiding van een aantal studies is hier al door mevrouw Dua, de heer Sintobin en anderen gezegd dat soms hard werk wordt beschadigd door een nieuwsitem dat dikwijls op onjuiste feiten steunt. Er wordt gevraagd om proactief te communiceren. Communicatie, sensibilisering en educatie verhogen het maatschappelijke draagvlak en creëren een positief beeld van de biologische sector. Hefboom 6 is de verbreding van het beleid.

Ik zou daar kunnen op ingaan, maar dat is niet aangewezen. Belangrijk is wel dat dit strategisch plan en de zes hefboomen worden omgezet in een concreet actieplan. De productie in Vlaanderen moet op een rendabele wijze worden opgetrokken. We moeten landbouwers helpen de overstap te maken. Half juni zullen we samen met de sector starten met de opmaak van het Jaarplan 2009, inclusief de financiering ervan.

De heer Demesmaeker heeft het over de geïntegreerde landbouw. Ik denk dat we daartoe al stappen hebben gezet. De fruitsector is vrijwel helemaal omgeschakeld naar geïntegreerde landbouw. Op dat vlak komt er dus een en ander in beweging.

Ik denk dat ik de belangrijkste elementen heb vermeld. Het bedrag van 500.000 euro als investeringstoelage is al vermeld. Boven op de normale werkingstoelage van 104.200 euro vanaf 2009 komt er een extra werkingstoelage van 160.000 euro voor de werking van het proefcentrum in Beitem. Dat bedrag zal worden aangewend voor de aanwerving van een bio-ingenieur, een deskundige en extra werkingmiddelen voor de uitbating van de proefhoeve en de samenwerkingsverbanden met andere praktijkcentra.

Ik denk dat we de juiste aanpak hanteren. Ik ben erg blij dat zowel de klassieke landbouworganisaties als BioForum de kloof willen overbruggen. Ze verdienen daarvoor felicitaties. Dat is in het belang van alle landbouwbedrijven, maar ook in dat van de consument die meer bioproducten vraagt.

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Ik heb toch een paar bemerkingen. Het is een en-enverhaal. Het is belangrijk dat ook in de klassieke landbouw de stap naar de duurzame landbouw wordt vergemakkelijkt. Ik zou daarvoor niet te veel extra labels invoeren, want het wordt op de duur verwarrend. Het is wel belangrijk dat de geïntegreerde landbouw veld wint, want dat zorgt voor een meerwaarde.

Het is fundamenteel dat de landbouworganisaties meewerken. U zult zich misschien herinneren dat de Boerenbond naar aanleiding van het eerste actieplan een extra medewerker voor biologische landbouw heeft aangeworven. Als ik me niet vergis, werkt die persoon daar nog. Dat is belangrijk. Ondertussen heeft de Boerenbond een nieuwe voorzitter, en ik hoop en vermoed dat die daar enige affiniteit mee heeft. In elk geval weet de heer Vanthemsche wat biologische landbouw is. Meer en meer zien de landbouworganisaties in dat er economische kansen zijn waarop men moet inspelen. Ik hoop dat de landbouworganisaties er hun schouders onder zetten.

Ik heb nog een randbemerking. U zei dat uw administratie niet over cijfers over biologische landbouw beschikt, maar dat BioForum die heeft.

Minister-president Kris Peeters: Ik had het over de cijfers over biomelk.

Mevrouw Vera Dua: Ik hoop dat de landbouwadministratie toch zorgt voor een vorm van monitoring van de biosector. Ooit is daarvoor een aparte cel opgericht. Een aantal aspecten van de overheidssteun zijn afgenomen, zoals de steun voor de melkveehouders en het wetenschappelijk onderzoek. Daar zijn verschillende redenen voor aan te voeren.

De controlekosten worden nu voor de helft terugbetaald, en dat is een goede zaak. Ik zou u echter willen vragen om nog meer inspanningen te doen om die sector te ondersteunen. Ik heb vernomen dat aan het strategisch plan gevolg zal worden gegeven via concrete actieplannen. Een van mijn belangrijkste opmerkingen was dat dit een kader is met mooie intenties, waar echter heel weinig concreets in staat. Ik hoop dan ook dat we na half juni het in de commissie kunnen hebben over de extra's die in de sector zullen gebeuren. Ik wacht met ongeduld op de concrete actieplannen. Ik denk dat dit ook voor de sector geldt.

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Het is inderdaad goed dat er een strategisch plan is voor de biolandbouw. Het is ook goed dat de verschillende

relevante actoren in deze sector achter dat plan staan. Ik hoop dat er op die manier een positieve spiraal zal ontstaan om een aantal zaken concreet te realiseren. Er is een plan, maar de timing van de acties moet nog nader worden gespecificeerd. Ik hoop dat er duidelijke stappen in de goede richting worden gezet. In dat plan hebt u zes belangrijke pijlers naar voren geschoven.

Het verbaast me dat er zo weinig gegevens beschikbaar zijn over de productie van biomelk. Ik meende dat daar registraties over bestonden. Ook het subsidiëren van de controlekosten is een stap in de goede richting. Twintig procent is misschien niet veel maar het is alvast een stap vooruit.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister-president, wanneer er sprake is van een import van 40 à 50 percent, dan rijst bij mij de vraag over de kwaliteit van de bioproducten. Onze eigen bioproducten en de manier waarop ze worden geproduceerd, worden nauwgezet gecontroleerd. Mijn vraag is echter of die ingevoerde bioproducten aan dezelfde reglementering worden onderworpen als de eigen bioproducten. Bepaalde bioproducenten hebben vragen bij die ingevoerde producten.

Mevrouw Dua, wij moeten voorzichtig zijn met vergelijkingen met het buitenland. U hebt het over een Europees gemiddelde van 4,3 percent. Ons areaal is echter zo klein dat er geen landbouwers meer zijn met 200 à 300 hectare zoals in Frankrijk en Duitsland. Onze landbouwers moeten dan ook intensief produceren om leefbaar te blijven. Ik spreek uit ervaring. Indien bijvoorbeeld in mijn streek de intensieve groentekweek zou verdwijnen, dan zouden heel wat landbouwers verdwijnen. Het zou bijzonder moeilijk worden om te concurreren met de mogelijke grotere productie-eenheden in het buitenland. We hebben het niet alleen over melk maar ook over andere producten. Bepaalde bedrijven die gebaseerd zijn op de landbouw zoals diepvriesbedrijven, veilingen enzovoort zouden moeten verdwijnen. Wanneer zij enkel bioproducten mogen verkopen die in België zijn gekweekt, dan zitten we met een probleem.

De voorzitter: Minister-president Peeters zal ons nog bijkomende informatie over het areaalgebruik bezorgen.

Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer Callens, het is juist dat we zo'n intensieve landbouw hebben dat de afstand van gangbare naar biolandbouw groot is. Ik heb het dan niet over de groenteteelt maar vooral over de veehouderij. De biologische veehouderij heeft veel hectaren nodig. Bij ons zijn de hectaren schaars. Het is dan ook gemakkelijker voor een gemengd landbouwbedrijf in Wallonië om over te schakelen naar biolandbouw. Ook in de

berglandbouw zoals in Oostenrijk is het niet moeilijk om een hoog percentage te halen. Berglandbouw is sowieso vrij extensief. De stap is dan ook minder groot. We moeten niet streven naar dezelfde prestaties als in Oostenrijk of Italië maar het kan wel meer dan wat het momenteel is.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister-president, ik heb geen antwoord gekregen op mijn aanvullende vraag bij de vraag van de heer De Klerck. Misschien is het niet mogelijk om daar onmiddellijk op te antwoorden. Het betreft de resultaten van het afzetplatform voor de Vlaamse biologische zuivel uitgevoerd door Belbior in het kader van het actieprogramma 2004-2006 voor de biologische landbouw.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Demesmaeker, mijnheer De Klerck, ik zal de gevraagde informatie nasturen.

Mevrouw Dua, het is belangrijk dat de landbouwers nu zelf het voortouw nemen. Ik vind het heel positief dat de landbouwers bij het BioForum dat nadrukkelijk hebben gedaan. Ere wie ere toekomt.

Het is een kwestie van middelen en van een goede besteding van die middelen voor goede projecten. In het verleden is die selectie misschien niet altijd even zorgvuldig gebeurd.

Er is een strategisch plan. Dat moet echter geconcretiseerd worden. Zodra het actieplan 2009 vorm heeft gekregen, kan daar opnieuw over gediscussieerd worden.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer De Klerck, wat de cijfers betreft, heb ik u het monitoringrapport overhandigd. Die cijfers staan daar in. Er wordt heel wat cijfermateriaal aangereikt maar wat de biomelk betreft, zijn er nog een aantal witte vlekken.

Mijnheer Callens, wat de ingevoerde bioproducten betreft, zijn de controles in heel Europa in principe dezelfde. Het zijn natuurlijk de lidstaten zelf die dit moeten organiseren.

We moeten ook initiatieven nemen voor de overheids-catering. Dat is een van de hefboomen waar in het actieplan rekening mee zal worden gehouden. Men kan alvast beginnen met het restaurant van het Vlaams Parlement.

We mogen niet in de fout gaan om te polariseren. Met goede argumenten en met de nodige overheidssteun

moet het mogelijk zijn een aantal bijkomende percentages toe te voegen aan de productie in Vlaanderen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het recente overleg met vertegenwoordigers uit de visserijsector

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Op vrijdag 30 mei betoogden tientallen vissers in Brussel om de dramatische situatie in de visserijsector aan te klagen. Door de hoge brandstofprijzen en de lage visprijzen verkeren steeds meer vissers in moeilijkheden en is er geen toekomst meer in de visserijsector. Op een paar jaar tijd is de vloot geslonken van 110 tot 87.

Een week voordien hadden Belgische en Vlaamse reders ook al actie gevoerd om aan iedereen duidelijk te maken dat het zo niet verder kan. Aan alle Belgische reders en vissers werd gevraagd om op vrijdag 23 mei hun ongenoegen te uiten met spandoeken en zwarte vlaggen. Bovendien werd in de visveiling van Zeebrugge 1000 kilogram verse vis gratis verdeeld onder het publiek. De problematische situatie in de visserijsector is, terecht, al meermaals besproken in deze subcommissie en in de plenaire vergadering.

Mijnheer de minister-president, in uw antwoord op mijn actuele vraag in december 2007 naar aanleiding van de Europese onderhandelingen antwoordde u dat er verder overleg wordt gepleegd met de visserijsector en dat het belangrijk is een sterke voeling met de sector te behouden. Wat de energiekosten of veilingprijzen betreft, zei u dat hiervoor een oplossing moet worden gezocht buiten de Europese context.

Mijnheer de minister-president, wat was de inhoud van uw overleg met de Belgische reders en vissers van vrijdag 30 mei? Wie heeft deelgenomen aan het overleg? Welke concrete stappen zullen worden gezet om deze situatie te verbeteren?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Het doet me plezier wanneer ook andere collega's de problematiek van de visserijsector hier aanklaarten en dus bezorgd zijn over de toekomst van die sector. Ik ben echter wel verbaasd over de agendering van de vraag. Op 27 mei hebben we deze

problematiek al behandeld. Ik veronderstel dan ook dat het antwoord hetzelfde zal zijn als dat van 27 mei.

Mijnheer de minister-president, als ik me niet vergis, hebt u toen verslag uitgebracht van het overleg dat u hebt gehad met de sector. Aangezien deze vraag hier nu toch op de agenda staat, wil ik even terugkoppelen naar 27 mei. U hebt me toen beloofd dat u via uw diensten of uw kabinet contact zou opnemen met de reder op wiens interview mijn vraag was gebaseerd.

Intussen waren er de gewelddadige betogingen in Brussel. Ik keur die niet goed maar ik kan er wel begrip voor opbrengen. Het bewijst dat het water de vissers tot aan de lippen staat. De vissers begrijpen dat de vloot moet worden omgebouwd voor duurzame visserij. De enige mogelijkheid om de crisis op dit moment te overleven, is rechtstreeks in te grijpen in de brandstofprijzen, wat natuurlijk niet mag van Europa.

Mijnheer de minister-president, in welke mate bent u bereid om een rechtstreeks ingrijpen in de brandstofprijzen met de Europese Commissie te bespreken? Ik heb vastgesteld dat de regeringen van grotere landen als Frankrijk en Italië dezelfde vraag willen stellen. Het moet mogelijk zijn op Europees vlak een coalitie te vormen. Als bevoegd minister kunt u namens Vlaanderen in dit verband een rol spelen.

De voorzitter: Mijnheer Sintobin, ik wil even op uw inleidende bemerking ingaan. We hebben nadrukkelijk met de heer Verstreken afgesproken dat zijn derde en vierde vraag, die nog niet zo lang geleden aan bod zijn gekomen, niet meer aan de orde zijn. Zijn eerste vraag kon moeilijk op 27 mei 2008 worden beantwoord. Het gesprek heeft immers pas op 30 mei 2008 plaatsgevonden.

Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de voorzitter, het is een goede zaak dat veel mensen zich met de visserij bezighouden. Ik wilde hier vorige week aan actuele vraag over stellen. Aangezien het onderwerp vlak voordien in deze commissie was behandeld, mocht dat niet. Dit bewijst hoeveel Vlaamse volksvertegenwoordigers ermee bezig zijn.

Het probleem is niet nieuw. Nu de brandstofprijzen gestegen zijn, rijst het nadrukkelijker. We moeten op lange termijn denken. We moeten nagaan waar we met de visserij heen willen. Ik ben absoluut geen voorstander van het verstrekken van ondersteuning aan de boomkorvissers met betrekking tot de brandstofprijzen. Ik weet trouwens niet of dat wel zou lukken.

Daar gaat het in feite om. Op een bepaald ogenblik zal de Europese Commissie hoe dan ook beslissen dat deze

visserijvorm niet langer mag worden uitgeoefend. Hoe triestig het voor die mensen – voor wie we een oplossing zullen moeten vinden – ook moge zijn, deze vorm van visserij is gewoonweg niet meer van deze tijd. De bodem wordt leeggeschraapt zoals bij het eggen. Dit maakt ongeloflijk veel leven kapot. Er worden vissen bovengedaald die niet mogen worden gevangen. Aangezien ze die vissen moeten terugwerpen, is het verlies ongeloflijk groot. De pk's zijn niet meer realistisch. Dit moet stoppen.

We moeten die mensen op een of andere manier een perspectief bieden. We moeten duidelijk maken dat het op een bepaald ogenblik niet meer zal kunnen. We moeten nu inspanningen leveren om die omschakeling tot stand te brengen. Ik heb gelezen dat de minister-president de Europese Commissie wil vragen het maximum van de subsidies van 40 percent naar 60 percent op te trekken. Die subsidies zijn ingevoerd om de omschakeling te bekostigen. De vraag is of de vissers met een subsidie van 60 percent zullen doen wat ze met een subsidie van 40 percent niet hebben gedaan.

Ik wil de minister-president een tip geven. Ik zal in dit verband trouwens een voorstel van resolutie indienen. Momenteel worden de Belgische quota op basis van de pk's verdeeld. Indien iemand op een andere vismethode omschakelt en hierdoor maar een derde van het aantal pk's van een boomkorvisser nodig heeft, zou hij hierdoor lagere quota krijgen. Ik vraag me af welke visser zo gek is om voor een ecologische omschakeling te kiezen indien het aantal kilogram te vangen vis op basis van de pk's wordt verdeeld. De minister-president moet bij de administratie ingrijpen. Eigenlijk worden de quota in overleg met de reders verdeeld. Er is geen wettelijke regeling. De Europese Commissie weet zelfs niet dat die verdeling op die manier plaatsvindt. Indien we erin slagen dit om te buigen, zullen er meer kandidaten voor omschakelingen zijn.

Misschien moeten we zelfs voor het omgekeerde kiezen en de quota afhankelijk van de omgang met energie maken. Dit houdt in dat de mensen die minder pk's hebben, grotere quota krijgen. Dit zal uiteraard tot protest leiden. Dit is normaal. Die mensen zitten nu al op hun tandvlees. Het spijtige is dat ze niet op de omschakelingsmogelijkheden zijn ingegaan op het ogenblik dat we de subsidies hebben verhoogd. Toen hadden ze misschien de financiële middelen om dit te doen. Nu de brandstofprijzen hoog zijn, ligt dat financieel zeer moeilijk.

Ik hoop dat we de vissers op een of andere manier een perspectief kunnen bieden. We moeten die ecologisch zeer schadelijke en economisch zeer onverstandige manier van vissen binnen een bepaalde termijn uit de wereld helpen. Dat zou in het voordeel van de vissers zijn.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, we hebben het hier al eerder over gehad. Ik denk dat het voor de sector zeer moeilijk is het hoofd boven water te houden. Ik heb de vertegenwoordigers van de vakbonden en van de Rederscentrale hetzelfde gezegd als ik hier heb gezegd. Ik ga er nog steeds van uit dat een duurzame Vlaamse of Belgische zeevisserij kan overleven. Dit houdt echter in dat we een aantal nieuwe technieken versneld moeten invoeren.

Mevrouw Dua heeft al naar de milieuvriendelijke visstechnieken verwezen. Dat is hier trouwens al verschillende keren aan bod gekomen. De duurzame visserij heeft nog kansen. Indien we hierin slagen, zitten we op een duurzame lijn.

Ik wil mevrouw Dua bedanken voor de tip. We waren hier echter zelf ook al op gekomen. Het is belangrijk dat we in overleg te werk gaan. Ik heb dit tijdens het gesprek met de vakbonden en met de Rederscentrale aangekondigd. Dit is een van de elementen van de problematiek van de quota. De vraag is hoe we hiermee moeten omgaan. In tegenstelling tot wat mevrouw Dua denkt, is hier begrip voor. We moeten verdere stappen zetten. Ik zal hiertoe overleg plegen.

Mijn aanpak verschilt van de vroegere aanpak, die tot verhitte discussies heeft geleid. Overleg en bijkomende ondersteuning moeten het mogelijk maken in die richting te evolueren. Dit veronderstelt dat we de nodige stappen met zorgvuldigheid zetten.

We moeten tevens rekening houden met de Europese beslissingen. Eind deze maand zal ik de vergadering van de Europese landbouw- en visserijraad in Luxemburg bijwonen. Ik zal daar nagaan welke maatregelen de Europese Unie nog kan nemen om de penibele situatie te overbruggen. We moeten steeds het idee in het achterhoofd houden dat we tot een duurzame zeevisserij met energiezuinige en milieuvriendelijke visstechnieken moeten komen.

Ik heb tijdens de gesprekken onderstreept dat we in de sector geloven. Dat heeft trouwens in de krant gestaan. We hebben een aantal maatregelen genomen. We willen die mensen bij de omschakeling helpen. We bieden hun een businessplan en begeleiding. We vragen een kleinere eigen inbreng.

De viskolom vormt ook een probleem. We kennen die problematiek van de varkensteelt. De varkenstellers leveren tegen een prijs en de consument betaalt een heel andere prijs. De vraag is wat waar blijft hangen. De prijsvorming verloopt niet zoals we zouden mogen verwachten. Er wordt vis met een lagere kwaliteit ingevoerd. We voeren campagnes, zoals de heer Sintobin en anderen hebben gevraagd.

De mensen hebben de gesprekken niet laaiend enthousiast verlaten. Dat kon ook moeilijk. Ik heb begrepen dat

ze ervan overtuigd zijn dat de bevoegde minister alles zal doen om hun een duurzame toekomst te bieden. Ze hebben gezien dat we de initiatieven hebben genomen en nieuwe initiatieven hebben aangekondigd. We proberen de moeilijke omstandigheden te overbruggen en een dynamiek in de juiste richting tot stand te brengen.

De heer Versluys, naar wie de heer Sintobin heeft verwezen, is vorige week op mijn kabinet geweest. Het gaat niet enkel om het verlenen van subsidies. Het gaat ook om de richting waarin de zaken moeten evolueren. Ik probeer mensen die, omwille van het feit dat ze niet volledig geïnformeerd zijn, bepaalde berichten de wereld insturen, maximaal te informeren. Ik hoop dat ze daar dan correct over communiceren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de voorwaarden verbonden aan het verkrijgen van een renteloze lening voor schade opgelopen door de blauwtongziekte

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de voorzitter, heel wat Vlaamse landbouwbedrijven hebben ten gevolge van de blauwtongziekte schade opgelopen. Om bedrijven de kans te bieden uit de economische moeilijkheden te raken, is voorzien in de mogelijkheid renteloze leningen aan te vragen. Voor een aantal landbouwers vormen die renteloze leningen een noodzakelijkheid. Ze doen er dan ook graag een beroep op. Uit de begeleidende voorwaarden blijkt echter dat landbouwers die een renteloze lening hebben gekregen, gedurende de drie daaropvolgende jaren geen rentesubsidies meer kunnen aanvragen. Dit betekent dat wie binnen de drie jaar volgend op een renteloze lening ter compensatie van de schade ten gevolge van de blauwtongepidemie wenst te investeren, die lening moet terugbetalen.

Op het eerste gezicht kan deze beslissing logisch lijken. We kunnen ervan uitgaan dat een landbouwer die heel wat economische schade heeft opgelopen niet meteen geneigd is tot nieuwe bedrijfsinvesteringen over te gaan. Dergelijke investeringen zijn nochtans soms noodzakelijk.

Ik denk onder meer aan de melkveehouders die heel wat schade hebben opgelopen. Het gaat dan om abortussen bij drachtige dieren en om de sterfte van andere dieren. Indien zou blijken dat hun melkinstallatie dringend aan vervanging toe is en indien ze reeds van een renteloze

lening ter compensatie van de door blauwtong veroorzaakte schade genieten, bijvoorbeeld om hun koeienbestand op peil te houden, kunnen ze hiervoor geen rentesubsidie gebruiken.

Dit betekent dat sommige landbouwers het slachtoffer worden van de reglementering met betrekking tot twee zaken die los van elkaar staan. Aangezien dit me niet de bedoeling lijkt, zou ik de minister-president hierover een paar vragen willen stellen.

Voor ik mijn vragen stel, wil ik nog opmerken dat ik onlangs een telefoontje van een veearts heb gekregen. De veeartsen ontvangen beetje bij beetje de vaccins tegen blauwtong. Bij de ene veearts wordt 60 tot 70 percent van de gevraagde dosissen geleverd. Bij de andere veearts gaat het slechts om 10 percent. Die laatste ziet natuurlijk dat zijn concurrent bijna alle gevraagde vaccins heeft en dat hijzelf in de problemen zit. Ik zeg het maar. Ik heb ondertussen contact met het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) gehad en het zou worden onderzocht.

Mijnheer de minister-president, waarom is voor het toekennen van een renteloze lening ter compensatie van de door blauwtong veroorzaakte schade de voorwaarde ingelast dat de betrokkene gedurende de drie daaropvolgende jaren geen renteloze lening voor bedrijfsinvesteringen kan krijgen? Erkent u dat deze voorwaarde tot problemen kan leiden en dat die problemen de ontwikkeling van sommige landbouwbedrijven kunnen hypothekeren? Zult u deze voorwaarde herbekijken en aanpassen, zodat landbouwers die tot noodzakelijke bedrijfsinvesteringen moeten overgaan niet langer de voor de door blauwtong veroorzaakte schade toegekende renteloze lening moeten terugbetalen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik zal het kort houden. In omzendbrief 46 van het Vlaams Landbouwinvesteringfonds (VLIF) over het verkrijgen van VLIF-steun naast een overbruggingskrediet als gedeeltelijke compensatie voor de geleden schade door blauwtong is de volgende bepaling opgenomen: "Gedurende de looptijd van het overbruggingskrediet met gewestwaarborg mag aan de begunstigde slechts bijkomend krediet met VLIF-steun toegestaan worden, wanneer tezelfdertijd het overbruggingskrediet vervroegd terugbetaald wordt."

Het is in het belang van de begunstigde dat de overheid het aanmoedigen om kredieten aan te gaan zorgvuldig aanpakt. Het kan niet de bedoeling zijn om bij moeilijkheden de schuldbelasting van bedrijven in belangrijke mate verder te bezwaren, want zo geraken de bedrijven nooit uit de problemen. Met de maatregel inzake

overbruggingskredieten blauwtong werd ervan uitgegaan dat bedrijven die in acute problemen zitten een overbruggingskrediet kunnen aangaan om hun problemen op te lossen. De Vlaamse overheid wil via een rentesubsidie en een overheidswaARBorg een helpende hand uitsteken. In deze commissie is daar trouwens naar gevraagd.

Als de bedrijven echter terug op eigen kracht verder kunnen en eventueel reeds binnen de drie jaar investeringskredieten willen aangaan, dan kan dit op voorwaarde dat het overbruggingskrediet vervroegd wordt afge-lost. In het verleden gold reeds een gelijkaardige aanpak voor steunmaatregelen in de tuinbouwsector. Wat in de omzendbrief staat, is dus niet nieuw. Eventueel heerst er ongerustheid bij een aantal bedrijven die een investeringsdossier hebben ingediend bij het VLIF dat nog niet is goedgekeurd, maar toch een beroep willen doen op een overbruggingskrediet in het kader van de blauwtongproblematiek. Die ongerustheid is onterecht.

Als het krediet om die investeringen te financieren is aangegaan vooraleer het overbruggingskrediet is aange-gaan, dan is er geen probleem, ook al is de beslissing van het VLIF nog niet genomen. Er werd immers geen bijkomend krediet aangegaan, want het was al aange-gaan. Eens het overbruggingskrediet is opgenomen, mogen er wel geen bijkomende met VLIF-steun onder-steunde kredieten worden aangegaan binnen de looptijd van het overbruggingskrediet. Men is natuurlijk niet verplicht om VLIF-steun te vragen.

Gezien het voorgaande ben ik van oordeel dat er geen rem wordt gezet op de verdere ontwikkeling van onze bedrijven. Ik vind dat het wel mijn verantwoordelijkheid is om erover te waken dat bedrijven zich enkel op een financieel en economische verantwoorde manier aan nieuwe investeringsprojecten wagen.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Ik dank u voor het antwoord. Toch wil ik vragen om te onderzoeken of men een landbouwer die een overbruggingskrediet heeft gekre-gen maar toch een investering zou willen doen, niet zou kunnen helpen. De subcommissie zou die mogelijkheid kunnen creëren, maar het zou veel gemakkelijker zijn als u dat zou doen. Misschien kunt u dat dossier per dossier onderzoeken?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Een bedrijf dat wegens blauwtong in financiële moeilijkheden verkeert en een overbruggingskrediet ontvangt om die moeilijke periode te overbruggen, maar in die moeilijke periode zware in-vesteringen zou willen doen, zou daarvoor dus VLIF-steun vragen en krijgen. Ik wil het onderzoeken, maar het is toch eigenaardig. Het is logisch dat men het overbrug-gingskrediet aanzuivert vooraleer men investeert.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Dat is juist. Vergeet evenwel niet dat we het over een lange periode hebben: drie jaar. Een lening voor het verlies ten gevolge van blauwtong hoeft niet te betekenen dat hij in problemen verkeert. In een Europese context moeten we voorzichtig zijn, maar ik zie die renteloze lening een beetje als een vergoeding voor het geleden verlies. Ik vind dat ook zij die niet in financiële problemen verkeren, er gebruik moeten kun-nen van maken. En zij moeten nieuwe investeringen kunnen doen. We mogen de ontwikkeling van die be-drijven toch niet voor drie jaar stilleggen?

Minister-president Kris Peeters: Ik zal het onderzoeken. Vergeet evenwel niet dat het niet om een vergoe-ding gaat, maar om een overbruggingskrediet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.